

подписъ нѣма; и трѣба да се благодари г-ну Марину Станчеву, че ги е забардилъ до днесъ и ни ги придаде за обнародванѣе. Ние ги имами за драгоцѣнни исторически памятни думи, ако и разказвача имъ да не се е подписалъ. —

Его тия думи:

„Ахъ Българю, Българю! защо си толкози заснала! Събуди се, събуди отъ дълбокия сънь! Стига вече, 5 вѣка близо! Азъ сиромаха, уловенъ отъ Ловчанецъ предателъ, въ село Какрина на хана на крал; уловенъ отъ 20 души заплата и нѣколко души Български изроди. Съ мене си имахъ двама братия вѣрни мои другари рѣшителни и тий мене не оставиха. Отъ потираджийтъ лесно щѣхме да се избавимъ, защото бѣше кжсно. Прѣзъ нощта като ги пригазихъ и едного ударихъ, тѣ хвърлиха отъ 20 пушки нагорѣ изведнжжъ на мене; ранихъ се отъ едната пушка на лѣвото ухо. Отъ тамъ ни закараха при каймакама въ Ловечъ, и отъ тамъ, безъ забава въ Търново ни испратиха при Пашата, а той слѣдъ единъ часъ ни върна отъ Търново за Софія и ни испрати до тамъ съ 20 души заплата. Ахъ!! помислихъ азъ на ума си; страшно да изви камъ, като левъ въ Балкана: „елате, мои мили братия Българи, рѣшителни юнаци! мене отървете отъ 20 запти! По пята нѣма никой и азъ бѣхъ се въ надѣжда. . . . Сжбуждайте се, сжбуждайте! и на оржѣе ставайте! сега е врѣме за революция.. Турска сила вече пада. На мойто мѣсто има другъ, нъ не се е явилъ още. Никой отъ васъ да се не распуца, работа вършете, не се плашете!!... Азъ вече отивамъ, Богу духъ ще придамъ.“ ... Великъ человекъ е былъ отистина покойния народенъ мъченикъ и поборникъ Василь Левски!!... Вѣчна му память, и блазѣ на душата му!!...—

Слѣдъ тия разяснителни обясненія за дохожданѣето на Василя Левски въ Българія, и — слѣдъ като изложихми на кжсо неговитѣ страданія, улавянѣето и убиванѣето му: — да се завжрнимъ пакъ кжмъ разказъ-тъ си за организаціята на Центр. и Часгнитѣ Револ. Комитети; да изложимъ при това